כ: קרבן מעות שנמצאו פרק שביעי שקלים העודה

מסורת הש"ס

הוה וכו' וכ"ק לר"י: **למה דלא סמר סמן.** ברש פרקין: **מנאי כ"ד הוא על כפוכדות שיקריבו עולות** הלכך לא מיתיסין לעמה שלמים הן: **אין זה מוד.** בתמיה וכי אין זה כמהלך מוד שלמים על עולות: **מכיון שאמלו כ"ד הוא.** עקרו לשם שלמים מיניה וכאילו לא נתקדש מעולם לשם שלמים ואין זה ממלל במוד: **עד דאמר סמן.** כמהיינו בכבל שמעמו שאמל: **יכיכים ליס סמלה.** לא נהגין ולא מועלין בו: **מוהר עשירים הפיפה על כה"ג.** כגון שהפרים מעות לעשירים הפיפה של כיום ונעתיקה שאינו ראוי למחר מה יעשה בו: **יכיכים ליס סמלה.** המכלה: ואמיני כגון שנמצאו ממלה של בין הערבים שבינה עשרון שלם ומוהרו ומקריב ממלה ומחלה אבר שמעינן דאיהו קדושה לאגאין אגאה כולו בגת אחת וכיון דלא צריך למחלה הנני שבבר מקדש הרי הוא אבר וקבלה לר"י: **שכן אפי' מעוס.** שנמוהר מעשירים הפיפה סוכר ר"י שילוכ ליס המלה דה"ל מוהר עשירים הפיפה וכדאמר ר"י בסמוך וכ"ם הסולת שנמוהר: **ר"ג מפקיפא פגינה על ר"י נמגאו וכו':** **נמגאו כ' חגיגי וכו'.** קאי אהכ"ג שהקריב ממלה שחרים ומיהו אחר תחמיו מביא עשרון שלם ומוהרו ומחלה אבר אבר נמגאו כ' חגאלן מוכדין וכ' חגאלים קריבין: **מעוכר נוהרו.** ויפסול בגיה וקבלה לר"י למה ליה עיכור לוהר ולמה יוצא לצית הסריפה הוא לא נתקדש מעולם ולא משום מוהר עשירים הפיפה יעלינים ליס המלה אבל שגריפה לא צריך: **פאר לפ.** למתני' כר"י דאמר עשרון מקדש וכיון שצריך ליהנו לתוך העשרון כדי לאוהו ולאכ"ש נמגאו צריך להביא עשרון שלם מביהו כדי לאוהו א"כ בבר נתקדש ויוצא לצית הסריפה: **כשהכהן מפקריב אחלה לעבודה.** והיינו יום מנוהו צריך להביא עשירים הפיפה מבלו שנאמר בה קרבן אהרן וכיון אבר וגו' וכיון היינו סהנים הדיוטים: **ועובר בידו.** הוא עצמו מקריבה: **כו ביום שעבדה בפחלה לעבודה.** הכן אלא עבד כל ימיו ומתמנה לדיות הכן גדול: **מביא שמים.** שתי מנחות מעשירים הפיפה: **אחת לאוכלו.** ולכהן הדיוט: **ואחת לאוכלם ביום.** שהוא חביתי כ"ב שמקריב בכל יום: **תופיני.** כתיב מרבכת חביתה תופיני וקדרים בשעת הבאה לא אתפנה אבל לא בלילה שלפניו: **ואין בשחרית תופיני והא תניגן:** **"העמידו עושה חביתין לעשות חביתין א"ר חייא בר [1]אחא לעשות חמין [2]לרבוכה תופיני רבי[3] יסא בשם ר' חנינה מטגגנה ואח"כ אופה אותה רבי אחא בשם ר' חנינה [3]אופה אותה ואח"כ מטגגנה [4]תופיני תאפינה נא רבי אומר 'תאפינה 'נאה רבי דיסא אומר תאפינה [5]ריבה אתיין אלין פלגוותא כהיני פלגוותא מ"ד תאפינה נאה כמ"ד [6]אופה ואח"כ מטגנ' ומ"ד תאפינ' נא כמ"ד[7] מטגנה ואח"כ אופה [1]ולא סוף דבר שמת אלא [2]אפילו נטמא ואפילו נדחה ממום תני (ד) (ר' יוסי בן עזי) ר' יהודה בר פוי דבר דליה ואפילו נדחה ממום מנין[3] לכהן גדול שמת ולא מינו [3]אחר תחתיו שהרא מנחתו קריבה משל יורשים ת"ל מבנין יעשה אותה יכול יביאנה לחציים ת"ל אותה כולה אמרתי דברי רבי יהודה ר"ש אומר אינה באה אלא משל צבור [1]שנאמר [2]חק עולם (ממי שהבריות שלו) מי שהבריות כרותה לו כליל תקטר כליל להקטרה: כהן גדול שמת יכו' רבי בא בר ממל בעי מחלפה[3] שיטתיה דר"ש [4]תמן אמר משל יורשין והכא אמר משל צבור (ה)א"ר חייא בר**

עולות א"ר זעירא כמה דאת אמר תמן (א)תנאי ב"ד הוא על המוהרות (האובדות) שיקרבו עולות כן את מר אף הכא תנאי ב"ד הוא על האובדות שיקרבו עולות א"ר יוסי לרבי יעקב בר אחא אין זה מוזד א"ל מכיון שהוא תנאי ב"ד אין זה מוזד: א"ר[4] יסא עד דאנא תמן שמועית קל רב יהודה שאל לשמואל "הפרישו שקלו ומת א"ל יפלו לנדבה ומוהר עשירית האיפה שלו רבי יוחנן אמר [2]יולכים לים המלח ר"א אמר יפלו לנדבה עשירית[3] האיפה של כ"ג רבי יוחנן אמר רוצה אותה ואח"כ מקדשה רשב"ל אמר [2]מקדשה ואח"כ חוצה אותה מהניהא פליני על רבי יוחנן מקריב[3] מחצה ומחצה אבר פתר לה שכן אפי' מעות ילכו לים המלח מהניהא פליני על [1]א"ר"ש בן לקיש נמצאו שני חצאין קריבין ושני חצאין אבודין ותני עלה מחצה ראשון [2]ומחצה שני תעובר צורתן ויצאו לבית השריפה פתר לה[3] (ו) (ב)כר' ישמעאל דאמר [4]עשרון מקדש כשהכהן[5] מתקרב תחילה לעבודה מביא עשירית (3)האיפה שלו [3]ועובדה בידו [1]א' כה"ג ואחר כהן הדיוט שעבדו עד שלא הביאו עשירית האיפה שלהם [4]עבודתן כשירה רבי[5] מנא בעי מימר [1]בו ביום שנתקרב תחילה לעבודה בו ביום נתמנה להיות כהן גדול מביא שתים אחת לחינוכו ואחת לחובת היום [1]תופיני (3) בשעת הבאה תופיני ואין בשחרית תופיני והא תניגן[1] "העמידו עושה חביתין לעשות חביתין א"ר חייא בר [1]אחא לעשות חמין [2]לרבוכה תופיני רבי[3] יסא בשם ר' חנינה מטגגנה ואח"כ אופה אותה רבי אחא בשם ר' חנינה [3]אופה אותה ואח"כ מטגגנה [4]תופיני תאפינה נא רבי אומר 'תאפינה 'נאה רבי דיסא אומר תאפינה [5]ריבה אתיין אלין פלגוותא כהיני פלגוותא מ"ד תאפינה נאה כמ"ד [6]אופה ואח"כ מטגנ' ומ"ד תאפינ' נא כמ"ד[7] מטגנה ואח"כ אופה [1]ולא סוף דבר שמת אלא [2]אפילו נטמא ואפילו נדחה ממום תני (ד) (ר' יוסי בן עזי) ר' יהודה בר פוי דבר דליה ואפילו נדחה ממום מנין[3] לכהן גדול שמת ולא מינו [3]אחר תחתיו שהרא מנחתו קריבה משל יורשים ת"ל מבנין יעשה אותה יכול יביאנה לחציים ת"ל אותה כולה אמרתי דברי רבי יהודה ר"ש אומר אינה באה אלא משל צבור [1]שנאמר [2]חק עולם (ממי שהבריות שלו) מי שהבריות כרותה לו כליל תקטר כליל להקטרה: כהן גדול שמת יכו' רבי בא בר ממל בעי מחלפה[3] שיטתיה דר"ש [4]תמן אמר משל יורשין והכא אמר משל צבור (ה)א"ר חייא בר

אחד כהן גדול ואחד כהן הדיוט. דתניא דמנחות (ב"ח ב') זה קרבן אהרן וכיון דאבר יקריבו לה' כיום שנמשח אותו יכול יהיו אהרן וכיון שהקריבן קרבן אחד מ"ל אבר יקריבו לה' אהרן כפני עצמו וכיון כפני עצמם בניו אלו כהני הדיוטות: ה"נ **עבודתן פסולה.** דעשירית האיפה מעכבת בכהונת כהנים גם לזרות: **כני מימר כו ביום נתקרב אחלה כו.** שנתקרב ראשון לעבודה שלו עבד מימיו כלל ומו נתמנה להיות כהן גדול מביא שנים אחד לתיעוב שנתחנך לכהן גדול ואחד לחובת היום שצריך בכל יום ומה שאמר בני מימר משום דלא ליתר שיהיה עולה תיעוב לכהן גדול גם כן לתחלת עבודה ובאמת אינו בכתפיה דהניא בגבולי מנחות (ב"ח ב') שצריך בכהן גדול שלם: **תופיני.** הא דכתיב בפרשת עשירית האיפה מרובכת בביצוה תופיני מ' דרש ביצוה למעה מתופיני שבשעת הבאה תאפה ולא בתחילה היה שאורה מן הבשמן ומן המתבלת והוא כמ"ד לאופה ולאחר כך ראוי לה לאפות: **לעשות המין לרבוכה.** אבל לא לאפות: **אופה אופה כו.** אופה בתנור תחלה ואחר כך מטגנה במחבת: **אפאינה נא.** בשעת אפייתה בתנור תהא נא כמו אל תאכלו ממנו מה שלמחר מהא מבושלת קלתו ואפיה מבושלת כל צרכו והייתי מיעון דבהא שיש אחד דתרוייהו בעינן בדבשן עד מחבת בשמן ותביא תופיני אלא דבעיה ליה לבך מאן דאמר דאמר בתחילה מיעון ואחר כך אופה: **אפאינה נאה.** בשעת אפייתה בתנור תהא נאה ואם מטגנה בתחילה היה אפוה מן הבשמן ומן המתבלת והוא כמ"ד אופה ואחר כך אפאינה: **רבה.** לאפות הרבה אופה ומטגנה לה בשמן: **אפאינה נא.** בשעת אפייתה בתנור תהא נא כמו אל תאכלו ממנו מה שלמחר מהא מבושלת קלתו ואפיה מבושלת כל צרכו והייתי מיעון דבהא שיש אחד דתרוייהו בעינן בדבשן עד מחבת בשמן ותביא תופיני אלא דבעיה ליה לבך מאן דאמר דאמר בתחילה מיעון ואחר כך אופה: **אפאינה נו.** בשעת אפייתה בתנור תהא נאה ואם מטגנה אחלה הרי היא שאורה בה כמו אל תאכלו ממנו ומן המתבלת: **אמיתי אילין פלגוותא וכו'.** כלומר פלגוותא דלמחר אתיין בפלגוותא דהכי מנאלי אמיתי: **לא סוף דבר שמת.** לאו דוקא שמת ס"ב מביא הבני עשרון שלם מביהו אלא אפי' נעמא הכה"ג נמי הדין כן: **ואפי' נדחה ממום.** בעיי היא אם נדחה הכה"ג מחמת מום אם קבע מאיהו אי משל שני ופסול מהא דתני ר"י ב"ש מנרבליה לאפי' נדחה ממום מביא הבני עשרון שלם מביהו: **ר"ל וכיכן הבשיה אחחיו מכניו יעשה אופה.** דמשל יורשים קריבה עד שיעמוד אחר: **יכו' יקריבו.** כיורשים לאחלון כמו שהיה עשה: **אופה אופה כו.** וה"ק כשבאחד מבניו יקריב לאחר שמת אחיו יעשה אופה כולה ולא אחיה: **ממי שבבריות שלו.** ממי שבעולם שלו וקמ"ל דהיינו מתרומת הלשכה שכבר הקדישו הצבור לשמים: **כליל להקטרה.** שלא יעבו ממנה עשרון שיריים לאכילה. ל"א שיקטירו שלימה ולא לאחלון כל זמן שהיא קריבה שלימה אם לא: **מבן דבר אמרה.** לאו דוקא אמר משל יורשין. נמתני' קאמר דתמלה כ"ד הוא שיבא משל צבור משמע מדלתיילתא נאה משל יורשין: **וכיכה.**

משנת אליהו

כדמיתין עולות וכו' ויבשם ד"ל הלכה ז' וכו' בסוגיא שם: **עשירים הפיפה של כ"ג.** עי' מ"ש בפי' וגבל קרבן עדה פרק נגעים מחלה של כן הערבים דבריו תמוהים דהנה מתני' תפורשת דשם ובמה מבריית: **אפר לה כה"ג.** ובשקחות דירושלמי כר' שמעאל וכו' מנחות (ב"ח ב') ושם (ל' ע"ב): **ר"ג בשבכון מתקרב כו' עבודתן פסולה.** וגיר' הפפרים בשרם ובן הא בתוספתא דפוף שקלים ודפ"ב דתענית וב"ם הרמב"ם פ"ים מל' ס"ד מל' ס"ד ובפפת פ' לבנר' פסולה ובי' בבל"ם שם ובי"ם ובמ"ל בתוס' בבל"ם בבל"ם בבל"ם